

د نجات لاره

07-Novmber-2024

هفته وراه د سُنْتو دکه اجتماع کښی کیدونکے

د سُنْتو دك بیان

(for Islamic Brothers)

پہ 7 نومبر 2024ء (متوقع اسلامی تاریخ: 4 جمادی الاول، 1446ھ) د پاکستان پہ
ہفتہ وارو اجتماعاتو کنبی کیدونکے بیان

د نجات لاره

پہ دې بیان کنبی به تاسوزده کری...

--- د ایمان والا کیدلو برکتونه

--- د علم د حاصلولو درې ذریعې

--- د بے دینہ انسان کم عقلي

--- د قیامت پہ ورع د اهلِ فترت حال

پیشکش

الْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّة

Islamic Research Center

(شعبه : بیاناتِ دعوتِ اسلامی)

For Feedback: +92 315 2692786

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ
 تُوَيْتُ سُنَّتِ الْاِمْتِكَافِ (ترجمه: ما د سُنَّتِ اعتكافِ نَيْتِ و كپرو)

د دُرُوْدِ پاك فضيلت

د اربعين عطار، قسط: 2، پة صفحه: 8، حديثِ پاك نمبر: 8 دے:

د خور آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفیٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ
 يَسْأَلَ، فَلْيَبْدَأْ بِالْبِدْحَةِ، وَالشَّعَاءِ عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ لِيَسْأَلَ بَعْدَ فَا
 نَّهُ أَجْدَرُ أَنْ يَنْجَحَ۔ (1)

ترجمه: چې كله پة تاسو كنبې خوك د دُعا كولو اراده وكړي نو هغه له پكار دي چې د
 الله پاك د شان لائق د هغه تعريف وكړي بيا پة نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندي دُرُوْدِ وليري بيا
 د هغې نه پس دُعا وكړي چې دا دُعا د قبلدو زياته لائقه ده۔

بس اب همیں تو یہ ورد درود ہے طاعات

یہ ہے درود کہ ثابت کرامت و برکات

درود سرور عالم پہ بھیجتے دن رات (2)

کہا خدا نے پڑھو مومنو! نبی پہ درود

قبولیت ہے دعا کو درود کے باعث

خدا تے پاک سے یہ آرزو ہے کافی کی

صَلُّوا عَلٰى الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

...1 معجم کبیر، جلد: 9، صفحہ: 155، حدیث: 8780۔

...2 کافی کی نعت، صفحہ: 41۔

د بيان اوريدلو نيتونه

په **حديث پاک** کښې دي: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ** د اعمالو دار و مدار په نيتونو دے۔⁽¹⁾

اے د **خوږ نبي** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **عاشقانو!** په ښو نيتونو د عمل ثواب زياتيري۔ راځئ چې د بيان اوريدو نه مخکښې څه ښه ښه نيتونه وکړو: مثلاً ❀ د الله پاک د رضا د پاره به ټول بيان اورم ❀ په ادب به کښينم ❀ ښه په توجه به بيان اورم ❀ څه چې واورم، د هغې به د يادولو، پخپله پرې د عمل کولو او نورو ته د رسولو کوشش کووم۔

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وور خادر اونه سيزلو

حضرت ابراهيم آجري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ يو بزرگ تير شوه دے۔ يوه ورځ هغوئي تنور لمبه کولو، په دې کښې هلته يو غير مسلمه راغلو۔ هغوئي هغه ته د اسلام دعوت ورکړو او اوښي فرمائيل: **اسْبِمِ فَلَا تَدْخُلِ النَّارَ** مسلمان شه۔!! د دوزخ د وور نه به بچ شې۔ غير مسلمه وه وئيل: اگر که تاسو مسلمان يئ، کلمه وايئ، البته! د دوزخ په معامله کښې زه او تاسو برابر يو، وور ته خو به تاسو هم ځئ، زه به هم ځم۔ هُم ستاسو په کتاب (يعني قرآن کریم) کښې دي:

[مفهوم] ترجمه **كُنْزُ الْعِرْفَانِ**: او ستاسو نه هر

يو په دوزخ باندې تيريدونکے دے۔

وَأَنْ تَسْمُوا إِلَّا وَأَرَادَهَا

(پاره: 16، سورة مريم: 71)

معلومه شوه چې دوزخ ته به تاسو هم ځئ، زه به هم ځم۔ که تاسو غواړئ چې زه اسلام قبول کړم نو ما ته د اسلام شرف او عزت واضحه کړئ!

1... بخاری، کتاب بدء الوحي، صفحه: 65، حديث: 1۔

دا يې چې واوريدل نو حضرت ابراهيم آجْرِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د هغه څادر راواخستو، خپل څادر مبارک يې هم لرې کړو، دواړه څادرې يې په يوبل کښې راوغښتلې او بل شوي تنور ته يې وغورځولې- لږ وخت پس پخپله هم تنور ته وردننه شو، څادرې يې بهر راويستلې، چې اوږې کتل نو د هغه غير مسلمه څادر سوزيدلې ايره شوه وو او د حضرت ابراهيم آجْرِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ څادر مبارک بالکل صحيح سلامت وو، په دې باندې د وور بالکل څه اثر نه وو شوه- دا کرامت يې چې ښکاره کړو نو اوږې فرمائيل: زمونږ د دواړو به دوزخ ته تلل داسې وي، غير مسلمه به د دوزخ په وور کښې وسوزي او مسلمان به په سلامتيا سره تير شي- دا يې چې وليدل نو هغه غير مسلمه کلمه وه وئيله او مسلمان شو- (1)

د آيت مبارک وضاحت

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! په دې واقعه کښې چې د قرآن د کوم آيت ذکر وشو، دا د شپاړسمې سپياړې، د سوره مريم 71 نمبر آيت دے- د دې وضاحت واورئ! الله پاک فرمائي:

[مفهوم] ترجمه کنز العرفان: او ستاسو نه هر يو په دوزخ باندې تيريدونکے دے-

وَإِنَّ مِنْكُمْ لِلْآلِآءِهَا
(پاره: 16، سوره مريم: 71)

د دې آيت يوه معنی دا ده چې پل صراط کوم چې به د دوزخ د پاسه کيښودلې شي، هر يو ته په هغې باندې تيريدل دي، آؤ! چې څوک مسلمان وي، هغه به په دې باندې په سلامتيا سره تير شي او څوک چې غير مسلمه وي، هغه به کت شي او د دوزخ ژورې کندی ته به پريوځي- (صراط الجنان)

1... نوادر القليوبي، ص: ۱۸۷-

سُبْحَانَ اللَّهِ! د کلمه ويونکي مسلمان هم خه نېکلې شان دے---!! هغه د وينبته نه نرے، د تورې نه تيره پل صراط، په کوم باندې چې هر يو گس ته خامخا تيريدل دي، چې کله به غير مسلمه په دې باندې کت کيږي او دوزخ ته به پريوخي نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** مؤمن بنده به په دې باندې په سلامتيا سره تير شي- امام اهلسنت اعلى حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيكِي:**

پاي کوباں پل سے گزريں گے تری آواز پر | رَبِّ سَلِّمْ كِي صدا پر وجد لاتے جاين گے

وضاحت: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** ستاسو عاشقان به په پل صراط باندې ستاسو د رَبِّ سَلِّمْ په آواز باندې په وجد کبني راخي، پوندي به وهي او د سرور او مستي په حالت کبني به پرې تيريږي-

د ايمان والا كيدلو برکتونه

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! اَلْحَمْدُ لِلّٰه! مونږه مسلمانان يو، الله پاک صرف په خپل کرم باندې مونږ ته د ايمان دولت راعطا کړے دے، يقيناً چې دا ډير لوي بلکې د ټولو نه لوي کرم دے- د ټولو فضيلتونو، د ټولو عطاگانو، د ټولو نعمتونو اصل هم ايمان دے * چې کله ايمان نصيب شي نو بيا بنده د الله پاک د خاص رحمتونو حق دار جوړ شي * چې کله ايمان نصيب شي نو بنده کامياب شي * چې کله ايمان نصيب شي نو بنده د جنت حق دار جوړ شي، الله پاک په ايمان والو باندې خاص کرم فرمائي * ايمان والا ته پاک ژوند عطا کولے شي * د ايمان والا نيکي قبلولے شي * د ايمان والا گناهونه معاف کولے شي * د ايمان والا قبر د جنت باغ جوړيږي * د ايمان والا راحت او سکون نصيب کيږي * او هم ايمان والا دے د چا د پاره چې د اخرت ټول نعمتونه تيار کړے شوي دي * بے ايمانه او غير مسلمه خلق خو د رَبِّ نافرمانه دي * دهغه د رحمت نه لرې * دهغه د غضب حق دار او هميشه هميشه په دوزخ کبني د پاتي کيدو لائق دي

❁ بلکې رښتيا خبره خو دا ده چې څوک به ايمان دے، غير مسلمه دے، هغه پة حقيقت کښې د انسان وئيلو هم حق دار نه دے، الله پاک پة قرآن کريم کښې فرمائي:

أُولَئِكَ كَانُوا لَنَا عَرَبًا لَمْ يَأْمُرْ بِالْمُؤْمِنِينَ وَكُنَّا نَأْمُرُهُمْ بِالْحَقِّ وَالْبِرِّ هَتَمًا لِذُنُوبِهِمْ لَا نَعْنَاهُمْ لِنَصْرِفَ عَنْهُمُ الذُّمَّاتِ الَّتِي وَضَعُوا لِحَرَمِهِمْ لَعَلَّ قُلُوبَهُمْ حَافِيَةٌ (پاره: 9، الاعراف: 179)

[مفهوم] ترجمه کنز العرفان: دا خلق د ځناورو پة شان دي بلکې د هغوئي نه هم زيات گمراه شوي-

أَحْمَدُ لِلَّهِ! الله پاک مونږ ته د ايمان دولت راعطا کړے دے، رَبِّ کريم دې مونږ ته پة دې باندي استقامت رانصيب کړي، تر مرگه پورې مسلمان پاتې کيدل، هُم د ايمان پة حالت کښې قبر ته کوزيدل او د قيامت پة ورځ راپاڅيدل رانصيب کړي-

أَمِينٍ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

نہ پاؤں میں اپنا پتا یا الہی!	مَحَبَّت میں اپنی گُما یا الہی
کرم ہو کرم یا خدا! یا الہی!	عبادت میں گزرے مری زندگانی
هو ايمان پر خاتمہ یا الہی! (1)	مسلمان ہے عطار تیری عطا سے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صِرْفِ إِسْلَامِ د نجات لاره ده

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! دا خبره پة زړه کښې کښينوي! چې کله خوږ آقا و مولا، مکي مدني مصطفے صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د نبوت اعلان وکړو، د هغه وخت نه تر د قيامته پورې د نجات لاره صرف او صرف اسلام ده، د دې نه علاوه هر يو دين، مذهب، سوچ،

1... وسائل بخشش، صفحه: 105-

نظريه كوم چي د اسلام مخالف دے، نه خو هغه د قبلیدو قابل دے او نه نجات وركوله شي. الله پاك فرمائي:

[مفهوم] ترجمه كُنْزُ الْعِرْفَانِ: او خوك
 وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَنُؤْتِكُمْ مِنْهُ
 چي د اسلام نه علاوه بل دين غواړي (پاره: 3، سورة آل عمران: 85)
 نو هغه به د هغه نه هيڅ كله قبول نه
 كړي شي.

معلومه شوه چي نجات وركوونكې دين صرف او صرف اسلام دے. د دې نه علاوه د نجات بله څه لار نشته.

كه چرې حضرت موسى عليه السلام هم تشریف راوړي

په حدیث پاك كښې دي: يو ځل د مسلمانانو دويم خليفه حضرت عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته حاضر شو، د هغوئي په لاس كښې د مخكښيني اسماني كتاب تورات شريف يوه نُسْخه وه. هغوئي د محبوبِ كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خوا كښې كښيناستلو او د تورات شريف لوستل يې شروع كړل. دلته هغوئي د تورات شريف په لوستلو كښې مصروف وو او هلته د جلال په وجه د محبوبِ كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مخ مبارك رنگ بدليدلو. د مسلمانانو ورومي خليفه حضرت أبو بكر صديق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چې د خور آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جلال وليدلو نو فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ته يې وفرمائيل: عمره! نُوراني مخ ته خو وگورئ!--!! فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چې څنگه د خور نبي، مُحَمَّدِ عَرَبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مخ مبارك طرف ته وكتل، د جلال كيفيت يې چې وليدلو نو وپريدلو. په دې باندې خور آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وفرمائيل: د هغه ذات په قَسْم د چا په قبضه كښې چې زما ځان دے! كه حضرت موسى عَلَيْهِ السَّلَام پخپله د ظاهري ژوند سره دُنيا ته دوباره تشریف

راوړي او تاسو ما پرېږدئ او د هغوئي پيروي شروع كړئ نو د نيغې لارې نه به بې لارې شئ، كه اوس حضرت موسى عَلَيْهِ السَّلَام پخپله د ظاهري ژوند سره دُنيا كښې موجود وې نو ضرور به يې زما پيروي اختياروله.

الله اكبر! خوږو او محترموا اسلامي ورونو! د غور مقام دے--!! تورات شريف اسماني كتاب دے، * د يوې مودې پورې دا كتاب د هدايت معيار وو * تر صدو پورې به پة دې باندې عمل كوونكو نجات موندلو * هغه د اوچت شان والا كتاب دے، پة كوم باندې چې به عمل كوونكي اوچتو مرتبو ته رسيدل * پة كوم باندې چې د عمل كولو پة بركت به بني اسرائيلو فتح موندله * د الله پاك د رحمتونو حق دار به جوړيدل * د كوم لوستل چې هم ثواب وو * كوم ته كتل چې هم ثواب وو * اوس چې محبوبِ ذیشان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دُنيا ته تشریف راوړے دے، د نبوت اعلان يې فرمائيلے دے، د دې نه پس دا تورات هم د نجات لاره پاتې نه ده * پة دې باندې عمل هم منسوخ شو- چې د مخكښينو اسماني كتابونو پة باره كښې دا حكم دے نو پخپله غور وكړئ چې كومې نوې نوې فتنې پيدا كيږي، نوې نوي مذهبونه جوړولے كيږي، نوې نوې نظريے او طور طريقي پة دُنيا كښې جوړولے كيږي، دا د نجات لارې او د هدايت لارې څنگه كيدے شي--؟! معلومه شوه چې د كله نه محبوبِ ذیشان، مكي مَدَنِي سلطان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دُنيا ته تشریف راوړے دے، هغوئي د نبوت اعلان فرمائيلے دے، د دې نه پس تر قيامته پورې د نجات لاره صرف هُم يوه ده، هغې ته اسلام وئيلے شي-

د قرآن پاك پة شان بل يو كتاب نشته

د خليفه مأمون الرشيد د زمانې خبره ده، يو ځل د خليفه دربار ته يو غير مسلمه راغلو، هغه ډيرې ښې خبرې وكړې، مأمون الرشيد هغه ته د اسلام قبلولو دعوت وركړو خو هغه انكار وكړو- يو كال پس هغه بيا راغلو، هغه وخت هغه كلمه وئيلې وه او ايمان يې

راورے وو، هغه ډير علم دين هم زده كړے وو- چې كله د هغه نه پوښتنه وكړے شوه چې ستا د اسلام قبلولو سبب څه جوړ شو نو هغه وه وئيل چې تير كال چې زه ستاسو د مجلس نه پاڅيدم او لارم نوم د مختلفو مذهبونو د امتحان اخستو اراده وكړه- نو ما د تورات، انجيل او قرآن كريم درې، درې نسخې وليكلې، په كومو كښې چې مې د خپل طرف نه څه كمه بيشه وكړو- دا نسخې مې واخستلې او د تورات او انجيل والو خوا له لارم، هغوئي زما نه هغه نسخې واخستلې خو چې كله ما د قرآن كريم بدلې كړے شوې نسخې واخستلې او اسلامي كتب خانې ته لارم نو هغوئي هغه په غور سره ولوستلې، هغوئي چې كله وكتل چې په دې كښې كمه بيشه شوه دے نو هغوئي د هغه نسخو اخستو نه انكار وكړو- د دې سره په ما باندې د اسلام رښتوني كيدل واضحه شول او ما كلمه وه وئيله او مسلمان شوم- (1)

مُحَرَّفٌ نَهْ هُوَ كَا صَحِيفَه تَمَّهَارَا (2)

مُبدَلُ هُوَ اتَمِيَا كَ صَحَافَت

وضاحت: په نورو انبيائے كرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام باندې چې كومې صحيفې او كتابونه نازل شول، د هغوئي اُمتونو د هغې قدر اونه كړو او هغه يې بدل كړل خوا ے محبوب ذيشانه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ! دا ستاسو شان دے چې الله كريم په تاسو باندې د نازل شوي كتاب يعنې قرآن كريم حفاظت په خپله ذمه كرم باندې اخسته دے، ځكه به په تاسو باندې په نازلیدونكي كتاب قرآن كريم كښې چرې هم بدلون نه كيږي-

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

1... تفسير قرطبي، پارہ: 14، الحجر، زیر آیت: 9، جز: 10، جلد: 5، صفحه: 5 ملتقطاً۔

2... قبالة بخشش، صفحه: 31۔

د قرآن کریم یو اهم حکم

خوږو او محترموا اسلامي وروڼو! نن سبا د فتنو دور دے، هره ورځ نوې نوې فتنې سر راپورته کوي ❀ الحاد (يعني بے ديني) يوه فتنه ده، دا بے عقله وائي چې انسان ته د سره د څه دين هډو ضرورت نشته، بس چې خپل عقل درته څه وائي، په دې باندې څه، دا داسې بے دينه دي چې د الله پاک د وجود نه هم انکار کوي (استغفر الله!) ❀ هم داسې د غير مسلمه تهذيبونو فتنه ❀ دغه شان سيکولر ازم ❀ سوشل ازم ❀ ريشنل ازم (Rationalism) او پته نه لگي چې څنگه څنگه فتنې هره ورځ راپيدا کيږي، بس د چا په ځله باندې چې څه راځي نو وائي يې، بيا د تيکنالوجي دور دے، د ماشوم ماشوم سره موبائل دے، انټرنيت دے، سوشل ميډيا ده، مخکښې به داسې کيدل چې په يو ځايه کښې به فتنه راپيدا کيدله نو هم تر هغه ځايه پورې به محدود وه، بل ښار يا ملک ته چې به د دې اثرات رسيدل نو دم به ترې وتلے وو، اوس خو سوشل ميډيا تباهي خوره کړې ده، د دنيا په يو گوټ کښې څه فتنه راپيدا شي، په ورځو مياشتو کښې نه بلکه صرف يو څو منټه پرې لگي، ورو ورو کلو علاقتو ته د دې فتنو بد اثرات رسي- په داسې حالاتو کښې مونږه څه وکړو؟ خپل دين څنگه بچ کړو؟ د الله پاک د خوښې دين، په ښکلي ښکلي دين اسلام باندې به څنگه قائم پاتې کيږو؟ د قرآن پاک آيتونه واورئ! که چرې مونږه خپل ايمان بچ کول غواړو، مونږه خواهش لرو چې د دې دنيا نه د ايمان سره لاړ شو نو په مونږ باندې لازم دي چې د قرآن پاک دا آيت په خپل زړه باندې نقش کړو، الله پاک فرمائي:

[مفهوم] ترجمه کنز العرفان: نو د هر باطل نه جدا

اوسه او خپل مخ د الله د اطاعت د پاره نيغ ساته-

قَامُوا وَجْهًا لِلدِّينِ حَنِيفًا

(پاره: 21، سوره روم: 30)

يعني اے خلقو! د هر طرف نه نظر واوروئ او دين خپله قبله جوړه کړئ! که څوک

هر څه وائي، که څوک هر څنگه دليلونه درکوي، که هر قسمه لالچ درکوي، د هغوئي طرف ته هډو کورئ مة، د هيچا خبره مة اورئ، په خپل زړه کنبې بله يوه خبره هُم مة راولئ، د اسلام مخالف هرې خبرې نه ځان کت کړئ او د خپل زړه، دماغو، سترگو، غوږونو وغيره قبله دين جوړ کړئ! د پاره د دې چې د بے لارې کيدلو هډو امکان پاتې نه شي.¹

صِرْفِ اِسْلَامِ! بس --- !!

مياں محمد بخش رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ لِيكِي:

جِيهږي مِهږي رنگ نادر نوے کی اُس دالانا

سو نئے ملن ہوا زال، اسال تینیں یار وانا

دا یو مثال دے۔ د نکریزي کینبودو مطلب دے چې رنگ وکړي۔ که نکریزه هډو رنگ نه کوي نو د دې د کینبودلو څه فائده---؟ هُم داسې چې الله پاک صفا صفا وفرمائیل:

[مفهوم] ترجمه کنز العرفان: او څوک چې د

اسلام نه علاوه بل دین غواړي نو هغه به د هغه نه هیڅ کله قبول نه کړے شي۔

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ اِسْلَامٍ دِيْنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

(پاره: 3، سورة آل عمران: 85)

یعني د اسلام نه علاوه چې د یو دین، یو مذهب، یوې خبرې، یوې نظریے، د یوې فلسفې هډو حیثیت نشته، چې هغه په اخرت کنبې هډو قبوله نه ده، هډو نجات نشي ورکولے نو د هغه دین، مذهب، نظریے اختیارولو څه فائده---؟ د اسلام نه علاوه که په

¹ تفسیر رازی، پاره 21، سورة، مریم، زیر آیت 30، جلد 9، صفحه: 98، ملخصاً

زرگونو بنکي ميلاؤ شي، خو مونږ يار بدلون نه، يعنې مونږ ته هډو بله خبره اوږو نه، نه د هغې طرف ته مائل کيږو۔ صرف اسلام۔۔۔!! بس! خبره ختمه۔

د عقل پرستي فتنه

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! نن سبا د ريښل ازم (*Rationalism*) يعنې د عقل پرستي) فتنه هم ډيره عامه ده۔ هسې خو دا ډيره پخوانۍ فلسفه ده۔ کيدې شي چې ډير خلق د دې فلسفې نه خبر نه وي خو اوس د دې اثرات ډير عام کيږي، چا ته چې گورې نو د خپل عقل خبره کوي، د ديني احکامو په مقابله کښې د خپلې پوهې خبره کيږي *
 څوک د سُود په حراميدو نه پوهيږي * څوک وائي چې اسلام د پردې حُکم ولې وکړو؟ *
 څوک وائي چې په وراثت کښې د زانانې نيمه حصه ولې ده؟ * بعضې نادانې زانانې گيله کوي چې نارينو ته حاکميت ولې ورکړې شوي ده؟ * نارينه ته چې د څلورو ودونو کولو اجازت دے نو زانانې ته ولې نشته؟ * په زانانو باندې اسلام بنديزونه ولې لگولي دي؟ وغيره وغيره ډيرې ديني مسئلې دي، په کومو باندې چې خلق نه پوهيږي، چې کله پرې پوهه شي نو په هغې باندې عمل نه کوي بلکې بعضې نادانې خوږې او انا شروع کړي، د دې نه د انکار طرف ته هم ځي۔ الله پاک دې مونږه د داسې نادانۍ نه محفوظ کړي۔

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د علم د حاصلولو درې ذريعي

وگورئ چې د څه څيز د علم راتلو د پاره درې ذريعي وي: (1): يوه ذريعه ده زمونږه حواس يعنې سترگې، غوږونه وغيره، ډير څيزونه مونږ د ليدلو سره پيژنو، لاندې زمکه ده، بره اسمان دے، په اسمان کښې ستوري څليږي۔ مونږه په سترگو باندې وليدل او وه مو پيژندل، د دومره معلوماتو د پاره مونږ ته د هيڅ زده کولو لوستلو ضرورت نه وي

(2): د علم راتللو دویمه ذریعه زمونږه عقل دے۔ ډیر علوم هغه دي کوم چې مونږه د سترگو او غوږونو وغیره په ذریعه نشو زده کولے، دې د پاره مونږ ته د خپل عقل د استعمالولو ضرورت وي، لکه ریاضي ده، سائنس دے، فزکس، کمیستري وغیره، هغه علوم د کومو د زده کولو د پاره چې مونږ له سکول ته تلل پکار دي (3): د علم دریمه ذریعه وحی ده۔ زمونږه هغه معاملې، هغه مسئلې، هغه مشکلات کوم چې مونږ د عقل په ذریعه باندې نشو حل کولے، د هغه خبرو بنودلو د پاره الله پاک انبیائے کرام عَلَيْهِمُ السَّلَام راولیږل، په هغوئې باندې یې وحی نازله کړه او مونږ ته یې د دین علم راوړولو۔

معلومه شوه چې د وحی او د دین خبرې د هغه ځائے نه شروع کیږي، چرته چې د عقل رسائی ختمیږي۔ چې د دین درجه هغه ده چرته چې عقل هډو رسیدے نشي نو پخپله سوچ وکړئ چې مونږه دین په خپل عقل باندې څنگه تکلے شو؟

د عقل دائره کار

یو تاریخ دان د دې ډیر بنسکله مثال ورکړے دے، لیکي: د عقل مثال د زرگر د تلې په شان دے۔ د زرگر تله ډیره د کمال وي، دا صرف گرام نة بلکې ملي گرام هم بنائې خو په دې تله باندې مونږه غر نشو تکلے، که غټ شان کانه په دې وره شان تله باندې کیږدو نو تله به ماته شي۔ داسې د دین مثال هم د غر په شان دے، د عقل مثال د دغه ورې شان تلې په شان دے۔ مونږه دیني احکام او مسئلې په خپل عقل باندې نشو تکلے، که د وحی په کرښه کښې عقل استعمال کړو نو بے لارې به شو۔ ځکه چې د دیني احکامو او مسئلو په کومو حکمتونو باندې پوهیږو نو په هغې باندې د الله پاک شکر ادا کړو! که نة پرې پوهیږو نو دا اومنو چې زمونږه پوهه کمه ده، د الله او رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشادات زمونږه د پوهې نه ډیر اوچت دي۔

چراغ راهے منزل نہیں ہے

گزر جا عقل سے آگے کہ یہ نور

د بے دینه انسان کم عقلي

خوږو او محترموا اسلامي وروڼو! د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام نه تر اوسه پورې صدی تیرې شوې دي، په دې موده کښې لوئي لوئي فلسفيان هم راغلل، لوئي لوئي پوهه سائنسدانان هم راغلل، ډير لوئي عقل مند هم تير شول، تاريخ گواه دے چې په دومره صدو کښې چا هم د دين نه انکار وکړو، د ژوند بنياد يې د الله پاک په راليرالې شوي هدايت نه بلکې په خپل عقل باندې کيښودو، هغوئي به عزت څه موندلو، آلتا د ذلت سره مخ شول، تاريخ ولولئ او وگورئ! چا چې دين اونه منلو، هغه خويا ❀ ستوري خپل خدایان او منل ❀ يا يې د نمر عبادت شروع کړو ❀ چا ونوته سجدي وکړې ❀ چا د وور عبادت وکړو ❀ او چا کانونته سجدي وکړې، يعنې دا د هر څيز بنياد په عقل باندې کيښودونکو دومره عقل هم نه لرلو چې په خپلو لاسونو باندې بل کړے شوے وور د عبادت لائق څنگه کيدے شي!--؟

د عقل مندي او عقل پرستي فرق

دا خبره ياده ساتئ چې عقلمنده کيدل بيله خبره دي او عقل پرست کيدل

د حضرت عمرو بن جُمُوح رَضِيَ اللهُ عَنْهُ واقعه ده

يو انصاري صحابي دے، حضرت عمرو بن جُمُوح رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دا د خپلې قبيلې سردار وو، ډير هوښيار، عقل مند وو، چې هغوئي لا اسلام نه ووقبول کړے، دهغې نه مخکښې خبره ده، هغوئي په خپل کور کښې د لرکي نه جوړ کړے شوے يو بُت کيښودے وو، دوئي به هغه ته مَنَات وئيلو او هغه به يې خپل خدائے منلو- چې کله په مدينه مُنَوَّره کښې د اسلام رڼا خوره شوه نو د عمرو بن جُمُوح (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) د زامنو هم هدايت نصيب شو، هغوئي هم ايمان راوړلو، بيا هغوئي خپل والد صاحب ته د اسلام دعوت ورکړو خو هغه وخت عمرو بن جُمُوح (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) د دين دښمن او په عقل پسې روان وو، هغوئي د

اسلام قبلولو نه انكار وكړو- د هغوئي زامنو د خپل والد د پوهه كولو د پاره يوه منصوبه جوړه كړه، داسې يې وكړل چې كله شپه شوه نو ټول اوده شول خو هغه د لركي بُت د كوم چې به عمرو بن جُموع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عبادت كولو، هغوئي هغه بُت اوچت كړو او په ډيران كښې يې وغورځولو او واپس راغلل- چې سحر شو نو عمرو بن جُموع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) چې وكتل چې مَنَات خو په خپل ځائے كښې نشته، ډير يې وكتو، ډير يې ولټولو خو چرته يې هم څه درك اونه لكيدو، اخر د لټولو په تكل كښې د گندگي ډيران ته لاړو، هلته يې خپل مَنَات په ذَلَّت سره پروت وليدو نو وپريدلو، زري يې راوچت كړو او كور ته يې راوړلو، اوښي وينځلو، غسل يې وركړو، خوشبو يې پرې ولگوله او په آدب باندې يې په يو ځائے كښې كښودو او د هغه عبادت يې شروع كړو، چې بله شپه راغله نو زامنو يې بيا هم هُغسې وكړل، بل سحر بيا مَنَات په خپل ځائے كښې نه وو، نن هم د گندگي په ډيران باندې ميلاؤ شو، يو څو ځل چې داسې وشول نو بيا عمرو بن جُموع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) څه نا څه پوهه شو، نو هغوئي يوه توره د مَنَات غاړې ته واچوله او اوښي وئيل: كه چرې په تا كښې څه خير وي نو نن ته پخپله خپل حفاظت وكړه-

بيا چې شپه شوه نو د عمرو بن جُموع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) زامنو نن څه وكړل چې د مَنَات د غاړې نه يې توره كوزه كړله او د هغې په ځائے يې ورته يو مړ سپه غاړې ته واچولو- په بله ورځ چې عمرو بن جُموع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) دا حالت وليدلو نو بيا د هغوئي زړه روښانه شو، هغوئي مَنَات ته ردې بدې وه وئيلې او اوښي فرمائيل: كه چرې ته ځدائے وې نو داسې به دې سپه غاړې ته نه اچولو او ذليله كيدلې به نه- د دې نه پس حضرت عمرو بن جُموع رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كلمه وه وئيله او اسلام يې قبول كړو او د هدايت لارې ته راغلو- (1)

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! دا صرف يوه واقعه ده، داسې په زرگونو واقعي د تاريخ په

1... الاصابة، رقم: 5814، عمرو بن جوع، جلد: 4، صفحه: 502 مفضلاً.

پانو کښې موجودې دي- وگورئ! دا ده د عقل رسائي!--!! تر څو پورې چې يې دين نه وو اختيار کړې، هغه وخت يې سوچ څومره وړوکه وو، چې دين يې اختيار کړو نو د اوچت والي حق دار جوړ شو- معلومه شوه چې مونږ په خپل عقل باندې پخپله خپل قدر او قيمت هم صحيح نه شو پيژندلې نو نورې معاملې به په عقل باندې څنگه صحيح کوو-

هيومن ازم (Humanism) د بې عقلۍ تازه مثال

په اوسني ترقي يافته وخت کښې وگورئ! څوک چې بې دينه دي، د چا چې دعوى ده چې مونږه د الهي هدايت (Divine Guidance) نه بغير هم خپلې معاملې صحيح کولې شو، لکه څنگه چې هيومن ازم (Humanism) دے- الحاد دے، دي ازم (Deism) وغيره دے، هغوئي انسان ته د ځناور نه زيات اهميت ورنکړو- هغوئي دا مني چې لکه څنگه نور ځناور د دې کائنات حصه ده، دغه شان انسان هم د دې د فطري کائنات يو حصه (Part of Natural world) ده-

دا ده د عقل رسائي!--!! هغه تش په نوم عقل مند د کومو چې دعوى ده چې مونږ ته د دين ضرورت نشته، زمونږ د پاره هم عقل کافي دے، دا د هغوئي حال دے، لا تر اوسه پورې يې ځان هم نه دے پيژندلې، ځان يې د يو ځناور نه زيات نه دے گڼلې!--!! دا صرف دين دے کوم چې نن په دې ترقي يافته دور کښې نه بلکې په زرگونو کاله مخکښې وئيلي وو چې انسان د ځناورو په شان د دې فطري کائنات حصه نه ده بلکې په دې کائنات کښې د الله پاک خليفه دے- ربّ کریم انسان د دې زمکې ساتونکې جوړ کړې دے- په ډير ساده شان مثال باندې د خپلې خبرې وضاحت کووم، دلته چې کله گرمي راځي نو ډير پوستونه وائرل کيدل شروع شي، خلق يو بل له ترغيب ورکوي چې ”گرمي ده، د مرغو، د ځناورو د پاره اوبه رډئ د پاره د دې چې بې زبانه ځناور د تندي نه

مړه نه شي، ”**الْحَمْدُ لِلَّهِ!** ډير خلق داسې کوي، څوک يې چې نه کوي، هغوئي له هم کول پکار دي- زه چې کوم اړخ ته ستاسو پام راگرځول غواړم هغه دا دے چې د سوچ خبره ده چې آيا په دې زمکه باندې بل هم داسې مخلوق شته چې هُم دغه شان د نورو مخلوقاتو خيال ساتي؟-- آيا يو ځناور ته چرته دا خيال راغله دے چې زه د انسان داسې فکر وکړم؟ اخر دا خيال صرف هُم انسانانو له ولې راځي؟ د انسان دننه دا جذبې ولې پيدا کيږي؟ ساده شان جواب دے، انسان اَشْرَفُ المخلوقات دے، په دې زمکه باندې چې نور څومره هم مخلوقات دي، هغه ټول د دې دُنيا حصه ده خو انسان هغه عظيم مخلوق دے کوم چې الله کریم د دې زمکې ساتونکے جوړ کړے دے- دا دين دے کوم چې مونږ ته وائي:

[مفهوم] ترجمه کنز العرفان: او کوم څه چې په اسمانونو کښې دي او کوم څه چې په زمکه کښې دي ټول يې له خپل طرفه ستاسو په کار کښې ولگول-

وَسَخَّرَلَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
جِيءًاۙ
(پاره: 25، سوره جاثيه: 13)

دا د انسان اصلي قدر او قيمت دے---!! دا دے د انسان اهميت---!! انسان د ځناورو په شان په فطرتي توگه د کائنات حصه (*Part of Natural world*) نه ده بلکې په دې دُنيا کښې د رَبِّ العالمين خليفه او د دې دُنيا ساتونکے دے- هُم انسان هغه دے د چا د پاره چې نمر، سپوږمۍ ستوري په کار باندې لگولے شوي دي، هُم انسان دے د چا د پاره چې د زمکې هر څيز تابع کړے شوے دے-

څومره د حيرانتيا خبره ده، د چا چې دعوى ده چې مونږ هر څه په عقل باندې کولے شو، هغوئي خو تر اوسه خپل ځان، خپل صلاحيتونه، خپل اهميت هم نه دے پيژندلے نو نور به څه وکړي- دا حقيقت دے چې انسان ته د هغه اصلي قدر او قيمت، د هغه اصلي

اهمیت او صحیح پیژندگلو هم د دین په ذریعه باندې میلاویري- ډاکټر اقبال وئيلي وو:

خودی کاسر زېمال لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ

خودی هې تیغ فساں لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ (1)

وضاحت: د خودی نه مُراد: د انسان حقیقت، د هغه پت صلاحیتونه، د هغه قدر او اهمیت دے۔ مطلب دا دے چې د انسان حقیقت او د هغه د صلاحیتونو پت راز پۀ **لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** کښې دے۔ تر څو پورې چې انسان **لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** اونه وائی (یعنې کلمه اونه وائی او) ځان پۀ مکمله توگه الله او رسول **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ته اونه سپاري، تر هغه وخته پورې د هغه صلاحیتونه پت وي، انسان کوم چې اَشْرَفُ المخلوقات دے، تر څو پورې چې دا د دین تابع شوے نه وي، تر هغه وخته پورې دا خپل ځان هم پۀ پوره توگه نشي پیژندلے۔

وہ دانائے سُبُل، ختمِ رُسُل، مَوْلایے کُلِّ جَسْنِے

غُبارِ راه کو بخشنا فروغِ وادی سینا (2)

وضاحت: یعنی هغه د هدایتونو د لارو نه خبر، اخري نبي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کوم چې د ټولو آقا او مولی دے، دا هم د هغوي لوئي ذات دے، چا چې د لارې د ذرو نه رشک ټور کرے دے۔

زمونږه خوږ آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفے **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به د مکې مکرمي بازارونو ته تللو او اعلان به يې کولو: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قُولُوا لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ تُقَدِّحُوا** اے خلقو! **لا اِلَهَ اِلَّا اللهُ**

1... کلیات اقبال، ضرب کلیم، صفحه: 527۔

2... کلیات اقبال، بال جبریل، صفحه: 363۔

وه وايئ! (يعني اسلام قبول كړئ) او فلاح بيامومي! (1) تاريخ گواه دے چې د هدايت پۀ دې اواز باندې چې چا چا لتيك وه وييلو، هغه د ترقۍ او عروج هغه بام ته وختل د كوم چې تصور نشي كيدے، او چا چې د دې نه انكار وكړو هغه د ذلت او رسوايي ژورې كندې ته وغورځيدل- وگورئ! ❀ ائو جهل انكار وكړو، نن ابو جهل چرته دے؟ د هغه څۀ نخبه نبنانه هم نشته، حضرت صديق اكبر رضى الله عنه كلمه وه وييله، كوم بام ته ورسيدلو--!! ❀ ابو لهب انكار وكړو، تباه او برباد شو، حضرت عمر فاروق اعظم رضى الله عنه كلمه وه وييله، دومره اوچتې مرتبې ته ورسيدلو چې نن بے دينه هم د هغوئ د سيرت نه سبق زده كوي ❀ عتبه، شيبه وغيره د مكې مكرمې سردارانو انكار وكړو، نن د هغوئ نوم اخستو والا هم څوك نشته، حضرت بلال رضى الله عنه د حبشې وو، هغوئ كلمه وه وييله، بيا هغه وخت هم زمانې وليدلو چې هغوئ د كعبې پۀ چت باندې ولاړ وو او اذان يې كولو-

معلومه شوه چې دا دين دے، دا الهي هدايت دے، دا د ربّ الريرلے شوې راهنماي دے، دې هدايت نه بغير کامياب ژوند تيروول خو غټه خبره دے، انسان خپل ځان هم پۀ پوره توگه نشي پيژندلے-

دا مې صرف يو مثال عرض كړو، د دې نه علاوه نورې هم ډيرې مسئلې دي چې انسان پۀ زرگونو كاله د سوچ نه كار واخستو خو بيا يې هم هغه مسئلې حل نه كړے شوې، دا صرف د الله پاك الريرلے شوه دين دے كوم چې د دې مسئلو صحيح حل عطا كوي ❀ مثلاً د نسوانيت (Feminism) يعنې د زناؤ د حقونو مسئله- د صدو نه انسان د دې حل لټولو، د ارسطو او افلاطون پۀ شان فلسفيانو پۀ دې باندې ډير سوچونه وكړل چې د زناؤ پۀ معاشره كنبې څۀ اهميت دے ❀ پۀ نتيجه كنبې چا زبانه ته مار وه وييلو ❀ چا

1. .. الزهد لابن المبارك، الجزء التاسع، صفحه: 334، حديث: 116-

ورته شیطان وه وئیلو ❀ کله دا د ظلم زور ښکار کړه شوه ❀ کله د دې عزت تار تار کړه شو او پۀ اوسني ترقي یافته دور کښې وگورئ، دا عقل پرسته، د دین نه بیزاره غیر مسلمه---!! دوئی د زناؤ نه صرف یو اشتهار جوړ کړه دے۔ دا صرف دین اسلام دے کوم چې وه وئیل چې ❀ زنانه که چرې لور وي نورحمت وي ❀ که خور وي نو عزت وي ❀ که مور وي نو د ښپولاندې یې جنت وي ❀ که د ښځې پۀ توگه کور ته راشي نو د دې پۀ ذریعه د سړي نیم ایمان محفوظ شي ❀ دغه شان معاشي مسئله ده---!! پیسه کتل څنگ دي؟ څنگه به یې لگوئ؟ پۀ دې مسئله باندې هم تر ډیرو صدو پورې بحث کیدلو خو عقل د دې هیڅ حل اونه ویستلو، مارکس ازم، کپیټل ازم وغیره څومره څومره انقلابونه راغلل، څنگه څنگه تحریکونه شروع شول خو مسئله هم هغه شان پرته ده، څوک چې غریبانان وو، نور هم غریبانان کیږي، څوک چې مالداره وو، نور هم مالداره کیږي، دا صرف اسلام دے کوم چې دا مسئله حل کړه، تاریخ گواه دے چې، ”حضرت عمر بن عبد العزیز رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پۀ خپل دوه نیم کاله دور خلافت کښې اسلامي نظام نافذ کړه وو، معاشري دومره ترقي کړې وه چې د زکوٰة حق دار به نه میلاویدو.“⁽¹⁾

غرض دا چې پۀ زرگونو مسئلې دي پۀ کومو باندې چې انسان تر صدو پورې سوچونه وکړل، د عقل نه یې کار واخستو خو هیڅ حل یې راونه ویستلو، دا دین دے، د الله پاک رالیږلے شوے هدایت دے، کوم چې د دې مسئلو ډیر بهترین حل راویستے دے۔ دا ټول تاریخي حقیقتونه د دې خبرې گواهي ورکوي چې پۀ دې دُنیا کښې انسان د دین او د شریعت محتاجه دے، انسان پابند دے چې ځان پۀ مکمله توگه الله او رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته وسپاري، بیا د شریعت مطابق ژوند تیر کړي، پۀ خپل کور، خپل کاروبار، خپلو ټولو معاملو کښې شریعت خپل معیار جوړ کړي، **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** پۀ

¹... سيرة عمر بن عبد العزیز لابن حکم، غنی الناس فی خلافة عمر، صفحه: 110 خلاصه۔

دُنیا او پۀ اُخرت کښې به ډیره کامیابی او ترقي حاصله کړي- که چرې انسان داسې اونه کړل نو بیا اکر که پۀ دُنیا کښې څۀ موده مزې هم وکړي خو پۀ اُخرت کښې به د ډیر ذلت سره مخ کيږي-

د بادشاه بدې ورځې ولې راغلې؟

منقول دي چې یو گس وو، هغه ته پۀ ځوانۍ کښې بادشاهي میلاؤ شوه- بیا هغه څۀ پریشانه شو چې اُخر زۀ به پۀ دې کم عمر کښې او د کمې تجربې سره دومره غټ سلطنت څنگه چلووم؟ نو هغه د خپلو ملگرو او دربار والو سره مشوره وکړه نو بنو خلقو هغه ته وه وئیل چې د سلطنت چلولو د پاره د علمائے کرامو راهنمائي ډیره ضروري ده- ځلمے بادشاه پۀ خبره باندي پوهه شو، هغه د ټول ښار علمائے کرام او مشائخ راوغوښتل، د هغوئي پۀ خدمت کښې یې عرض وکړو چې تاسو ټول زما سره اوسئ! چې کله ما د الله پاک پۀ دین باندي روان وینئ نو ما له د دې حکم راکوئ، چې کله مې د دین نه به لارې وینئ نو ما د هغې نه منع کوئ-

علمائے کرامو دا ذمه واري سمبال کړه، دې ځلمي بادشاه د علمائے کرامو پۀ راهنمائي کښې سلطنت چلول شروع کړو، تر 400 کالو پورې هغه پۀ کامیابی سره سلطنت وچلولو- چې څلور صدۍ تیرې شوې نو شیطان پۀ انساني شکل کښې د هغه خوا له راغلو، اوئې وئیل: **مَنْ أَنْتَ؟** تۀ څوک یې؟ بادشاه وه وئیل: زۀ د آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** پۀ اولاد کښې یو گس یم- د دې ځائے نه شیطان دا پۀ خپل جال کښې راگیر کړو، اوئې وئیل: تۀ انسان نۀ یې، که چرې تۀ انسان وے نو لکه څنگه چې نور خلق مړه کيږي، تۀ به هم مړ شوے وے او تۀ د څلورو صدو نه حکومت کوې، تا له مرگ رانغلو، د دې نه دا ثابت شوه چې تۀ انسان نۀ یې بلکې تۀ خدائے یې، دا دین او د علمائے کرامو صحبت پریږده! خلق د خپل عبادت طرف ته راوبله!

بيا دا د شيطان په خبرو کښې راغلو او په هغه باندې د عقل پرستي پريان کښناستل، هغه دين او د الله پاک راليرلے شومے هدايت پرېښودو او د خدایي دعویٰ يې وکړه۔ چې کله يې داسې وکړل نو الله پاک د هغه وخت نبي **عَلَيْهِ السَّلَام** ته وحی وليرله، حکم وشو چې دې بادشاه ته وفرمايئ! تر څو پورې چې تۀ په نيغۀ لاره باندې روان وې نو ما ستا سلطنت ښه قائم وساتلو، اوس چې تا زما نافرمانی شروع کړه، بس زما د عزت او جلال قسم---!! اوس به په تۀ تا باندې بخت نصر (نومې ظالم بادشاه) مسلط کولے شي۔ بيا هم داسې وشول، لږه موده پس بخت نصر په هغه بدبخته بادشاه باندې حمله وکړه، د هغه سر يې قلم کړو او د هغه په سلطنت باندې يې قبضه وکړه۔⁽¹⁾

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! د عبرت خبره ده---!! بادشاه وو، د طاقت والا وو، د خزانو والا وو، 400 کاله حکومت يې کړے وو، تر څو پورې چې دا د الله پاک د دين تابع وو، د ربّ کریم فرمانبرداره وو، د هغه سلطنت چلیدو، څنگه چې هغه د دين نه انکار وکړو، د دين نه يې مخ واړولو، د عقل په جال کښې راگير شو، د شيطان په چل کښې راغلو، تباہ او برباد شو، د هغه بادشاهت، د هغه سلطنت، د هغه تاج او تخت، د هغه طاقت هيڅ هم هغه د الله پاک د قهر نه بچ نکړے شو۔ په دې کښې زمونږ د پاره سبق دے چې مونږ ته په هره لحظه، هر وخت، د ژوند په هره معامله کښې، په هر لحاظ سره د دين او د شريعت فرمانبرداره اوسيدل پکار دي، په دې کښې زمونږه د پاره خير دے، په دې کښې زمونږه عزت دے، په دې کښې د دواړو جهانونو کاميابي ده، هم دا زمونږه د ژوند اصلي معيار دے۔

د الله پاک لوي کرم دے چې هغه مونږ ته د ايمان دولت عطا کړے دے، ربّ کریم دې مونږ ته په دې باندې استقامت هم راعطا کړي۔ کاش چې مونږه تر مرگه پورې

1. نواذ القليوبي، صفحه: 9۔

مسلمانان پاتې شو- چرې د يو سيکنډ په کروړومه حصه کښې هم زمونږه ايمان زمونږ نه جدا نه شي-

أَمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

توڼې اسلام ديا توڼې جماعت مي ليا | تو کريم اب کوئي پهرتا هې عطيه تيرا (1)

وضاحت: اے زمونږه آقا او مولی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! هُم تاسو اسلام راکړو، هُم تاسو په خپله ډله کښې شامل کړو، تاسو کريم یی، نو آیا د کرم والا خپله عطا واپس اخلي؟ (نه داسې نه ده، کريم چې څه عطا کړي نو واپس یې نه اخلي، ځکه به **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** زما ايمان سلامت وي)

د ايمان بنياد په عشق باندې ساتي!

خوږو او محترموا اسلامي ورونوا! د دې تفصيلاتو نه معلومه شوه چې زمونږه د دُنیا بهتري، زمونږه د اخرت بهتري د الله او د رسول په حکمونو باندې پوخ يقين ساتلو کښې ده- څوک چې د الله پاک په حکمونو باندې پوخ يقين لري، که پوهيږي پرې او که نه پرې پوهيږي، په هغه فرامينو باندې عمل کوي، هغه په دُنیا کښې هم کامياب وي، او **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** په اخرت کښې به یې هم اوچته مرتبه نصيب کيږي-

ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه خپل ايمان، خپلې عقيدې، خپلې نظريې بلکې د ژوند د هر کار بنياد په عقل باندې نه بلکې د الله او د رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په حکمونو باندې وساتو-

1... حقائق بخشش. صفحه: 18-

او اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي:

وه كه اس ذر كا هوا، خلق خدا اس كى هوئى

وه كه اس در سے پھر الله اس سے پھر گيا

حُكّه د يو حُائے بل حُائے د دُغرو وهلو نه بهتر دي بلڪې لازمي او ضروري دا دي چې مونږه د محبوبِ ذیشان، مكي مَدَنِي سلطان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرامین د زړه نه اومنو- بنياد په عقل باندې نه بلڪې په عشق باندې وساتو-

عشق پر اعمال كى بنياد ركھ

عقل كو تنقيد سے فرصت نهیں

په پنجابى كنبى وئيله شي:

عقل مند آل نه بويں عمر آل گالیاں

عشق و نه جھگله نمبر لے گئے

حضرت بلال رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عاشقِ رسول وو، تر قيامته پورې د راتلونكو سردار جوړ شو، ابو جهل او ابو لهب وغيره د خپل عقل په غرور كنبې وو نو ذليله او خوار شول-

د چيلى بنسپې

حضرت ابو عبید رَضِيَ اللهُ عَنْهُ صحابى رسول دے، يو ځل هغوئى رسولِ ذیشان، مكي مَدَنِي سلطان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ له ډوډى وكرله، د چيلى بنسپې يې پخې كړلې- چې ډوډى خوړل شروع كړے شول نو د مدينے سركار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وفرمائيل: **نَاوِنِي ذِرَاعَهَا** ما له د دې مخكښى بنسپه راكړه! د خوړ آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مخكښى بنسپې غوښه خوښه وه- حضرت ابو عبید رَضِيَ اللهُ عَنْهُ مخكښى بنسپه وړاندې كړله- لږ وخت پس نبي كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بيا وفرمائيل: **نَاوِنِي ذِرَاعَهَا** ما له مخكښى بنسپه راكړه- حضرت ابو عبید رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بله مخكښى بنسپه هم وړاندې كړله- نبي كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بيا

و فرمائيل: **نَاوِلْنِي ذِرَاعَهَا** ما له مخکښې ښڼې راکړه! حضرت ابو عبید **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** عرض وکړو: يا رسول الله **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! د چيلۍ مخکښې ښڼې خو وي؟ (يعنې د يوې چيلۍ مخکښې ښڼې خو هم دوه وي او دوه ما وړاندې کړې دي). په دې باندې رسول ديشان، مکي مَدَنِي سلطان **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** و فرمائيل: په هغه ذات باندې مې دې قسم وي د چا په قبضه کښې چې زما ځان دے! که چرې تۀ خاموشه پاتې شوه وے نو چې تر څو پورې ما غوښتلے، تا به ما له د چيلۍ مخکښې ښڼې راکولې، د چيلۍ مخکښې ښڼې به نۀ ختميدلې. (1)

دلته وگورئ چې د صحابې رسول **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** څومره ښکلے تربيت شوه دے- د چيلۍ مخکښې ښڼې دوه وي، دا خبره بالکل واضحه ده، رسول الله **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ته هم معلومه وه، صحابې رسول **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ته هم معلومه وه خو رسول پاک **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** تربيت و فرمائيلو چې په سترگو ليدلي حقيقت پسې مۀ څۀ! زما په فرمان باندې بنياد وساته! نن که چرې تا زما په فرمان باندې سترگې پټې کړے وے نو ما به غوښتلے او تا به راکولے، د چيلۍ ښڼې به چرې هم نه وے ختمې شوه- الله پاک دې زمونږه د داسې پوخ ايمان، پوخ يقين ساتلو توفيق رانصيب کړي-

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ-

د حضرت خزيمه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بے مثالہ گواهي

په حديث پاک کښې دي: آخري نبي، مکي مَدَنِي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د يو کلي وال گس نه آس واخستو، هغه سودا وکړه او د خپلې خبرې نه پشا شو او گواه يې و غوښتو، کوم مسلمان چې به راتللو نو هغه به کلي وال گس ته ردې بدې وئيلې چې ستا د پاره دې خرابي وي، رسول الله **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به د حق نه علاوه څۀ فرمائي (خو گواهي څوک نۀ ورکوي ځکه چې د چا په مخکښې واقعه نۀ وه شوې) په دې کښې حضرت خزيمه **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** بارگاہ

1... سنن دارمی، مقدمه، باب ما اکر مر به... الخ، صفحه: 40، حديث: 45-

رسالت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته حاضر شو چې خبرې يې واوريدلې نو اوږې وئيل: زه گواهي ورکووم چې تا پۀ خوږ آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفے صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندې آس خرڅ کرے دے۔

نبي پاک صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد وفرمائيلو: تۀ خو پۀ موقع باندې هډو موجود نۀ وې نو بيا تا څنگه گواهي ورکړله؟ عرض يې وکړو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ! زه د حضور د تصديق نه گواهي ورکووم او پۀ بل روايت کښې دي چې ما د رسول هاشمي، مکي مَدَنِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پۀ راوړے شوي دين باندې ايمان راوړے دے او يقين مې دے چې حضور به هم حق فرمائي، زه د اسمان او زمکې پۀ خبرونو باندې د حضور تصديق کووم نو آيا د دې کلي وال گس پۀ مقابله کښې به تصديق نۀ کووم۔ د دې پۀ انعام کښې محبوب کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هميشه د پاره د هغوئي گواهي د دوو نارينو د گواهي برابر وگرځوله او ارشاد يې وفرمائيلو: خُزيمه چې د چا د نفعې که د ضرر گواهي ورکوي يواځې د دوئي گواهي کافي ده۔

سُبْحَانَ اللهِ! د رسول اکرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پۀ ارشاد باندې داسې پوخ يقين پکار دے!

خپته دروغژنه ده، قرآن رښتونه دے

پۀ **بُخاري شريف** کښې روايت دے، يو ځل يو صحابي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پۀ بارگاه رسالت کښې حاضر شو، عرض يې وکړو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ! زما د ورور خپته بهيري (يعني د هغه دستونه دي)۔

سُبْحَانَ اللهِ! د صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ انداز ته وگورئ! خپته بهيري، دستونه يې دي نو ډاکټر له تلل پکار دي خو صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ ته معلومه وه چې د ټولو طبيبانو طبيب هم د الله پاک حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دے، څوک چې زړونو ته د بدو

عادتونو نه شفا ورکولے شي نو د ظاهري بيمارو نه هم نجات ورکولے شي-

خير! هغه صحابي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ د خپل ورور د بيمارى په باره كښې عرض وكړو، محبوب كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وفرمائيل: په هغه باندي شات وخوره! هغه واپس لاړو، خپل ورور له يې شات وركړل- بيا مسئله د حل كيدو په ځائے نوره هم زياته شوه، يعنې د محكښې نه زيات دستونه شروع شول- بيا حاضر شو، محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بيا وفرمائيل: په هغه باندي شات وخوره! واپس لاړو، بيا يې پرې شات وخوړل- مسئله نوره هم زياته شوه- په دريم ځل حاضر شو، خواست يې وكړو، بيا هم دغه ارشاد وشو، واپس لاړو، نور شات يې پرې وخوړل- مسئله نوره هم زياته شوه- په څلورم ځل حاضر شو، خواست يې وكړو، اوښې فرمائيل: الله پاك رښتونه دے، ستا د ورور خيټه دروغونه ده (يعنې ما ته ستا د ورور د بيمارى په باره كښې الله پاك دا فرمايلي دي چې د هغه علاج په شاتو كښې دے، كه په شاتو خوړلو باندي بيماري نه ښه كيږي نو بيا هم د الله پاك فرمان رښتونه دے، قصور ستا د ورور د خيټې دے)، دا ځل بيا لاړ شه! په هغه باندي شات وخوره! دا ځل چې هغه صحابي واپس لاړو، شات يې پرې وخوړل نو د هغه ارام نصيب شو- (مشكاة)

اوس دلته وگورئ! يو خو د خوړ محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به مثله او به مثاله ايمان دے چې الله پاك د وحى وغيره په ذريعه باندي دا فرمايلي چې د دې بيمارى علاج به په شاتو باندي كيږي خو درې ځل پرې د شاتو خوړلو باوجود علاج اونه شو، محبوب كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په دې باندي څه وفرمائيل: الله پاك رښتونه دے، ستا د ورور خيټه دروغونه ده-

معلومه شوه چې د خوړ آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفے صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د سيرت هم دغه درس دے چې زمونږه سترگو ليدلي خبره غلطه هم كيدے شي خو د الله پاك فرمان غلط نشي كيدے-

بيا د هغه صحابى رسول **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** د ايمان نه قربان شم! مونږ چې يو ځل ډاکټر له لار شو، بڼه نه شو نو بيا لار شو، ډاکټر راته دوايې بدله کړې، څه طمع مو پيدا شي چې د دوايې سره به مو ارام نصيب شي، که د هغې سره هم بڼه نه شو نو مونږه هم ډاکټر بدل کړو- د هغه صحابي **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ايمان ته وگورئ! د دوايې سره بڼه خو نه شو بلکې مرض نور هم زيات شو، بيا حاضر شو، بيا هم هغه دوايې ميلاړ شوه، مرض نور هم زيات شو، بيا حاضر شو، دوايې هم هغه ورکړې شوه، بيا بيا چکرې لگيدلې، نه دوايې بدليدلې، نه بڼه کيدلو، د دومره چکرو وهلو باوجود يې اعتماد خراب نه شو چې بڼه کيرم نو هم د دې پاک در نه به بڼه کيرم- ايمان هم داسې پکار دے- څه چې محبوب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** وفرمائي، بيا که دنيا د يو ځائې نه بل ځائې ته شي، د محبوب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د فرمان نه زمونږه ايمان اوريدل نه دي پکار-

د قيامت په ورځ د اهلِ فترت حال

د انسانانو يوه طبقه ده، کومو ته چې **اهلِ فترت** وئيلې شي- د دې نه مراد هغه خلق دي کومو ته چې د يو نبي **عَلَيْهِ السَّلَام** تبليغ نه وي رسيدلے- (تفسير نبيی) د حضرت عيسى **عَلَيْهِ السَّلَام** اسمان ته تشریف وړلو نه پس او د خوږ آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفے **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د تشریف راوړلو نه مخکښې والا زمانه، دغې ته **زمانه فترت** وايي او د دغې زمانې خلقو ته اصحابِ فترت وايي-¹ دوئي ته د حضرت عيسى **عَلَيْهِ السَّلَام** تبليغ نه وو ورسيدلے، ځکه چې خلقو په انجيل شريف کښې ډير بدلون کړے وو، خوږ آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفے **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** لا هم تشریف نه وو راوړے چې هغوئي ته اسلام رسيدلے وے، ځکه دا خلق د يو نبي **عَلَيْهِ السَّلَام** د پيغام رسيدلو نه مخکښې مخکښې د دنيا نه لارل- د قيامت په ورځ به د دوئي حشر څنگه وي؟ آيا دوئي به جنت ته ځي که د

¹ مسالك الحقائق، ص: 12، 13 ملخصاً

دوزخ حقدار به جوړپېري، په دې باره کښې په روايتونو کښې دي چې د قيامت په ورځ به دا خلق راجمع کړے شي، الله پاک به فرمائي: تاسو ټول دوزخ ته لاړ شئ!--!!

دا حکم چې واورې نو دوئي به دوه ډلې شي، يوه ډله چې څنگه حکم واورې نو د دوزخ طرف ته به منډې کړي، دويمه ډله به د خپل عقل مطابق سوچ وکړي او وه به وائي: اے الله پاکه! مونږ په کوم جرم کښې دوزخ ته لاړ شو، مونږ ته خو ستا دين هډو رارسيدلے نه دے۔

بيا به هغه خلق کومو چې د حکم اوريدو سره د دوزخ طرف ته منډې کړې وې، هغوئي به واپس راوغوښتلے شي، وه به وئيلے شي: لکه څنگه چې نن تاسو حکم اومنو، که داسې په دُنيا کښې تاسو ته دين در رسيدلے وے نو تاسو به منلے وے ځکه تاسو د جنت حق دار يئ۔ نور خلق کومو چې به د الله پاک د حکم په مقابله کښې خپل عقل استعمال کړے وي، هغوئي ته به وفرمائيلے شي: تاسو چې څنگه نن حکم اونه منلو، که تاسو ته په دُنيا کښې دين در رسيدلے وے نو هُم تاسو به نه منلے، ځکه تاسو د دوزخ حق دار يئ۔⁽¹⁾

معلومه شوه چې اصلي امتحان هم دا دے چې څوک د الله او د رسول حکم په چپه ځله او بغير د ليدلو نه مني او څوک چې د الله او د رسول ﷺ د حکم په مقابله کښې د خپل عقل نه کار اخلي۔ ځکه د الله او د رسول ﷺ په فرمان باندې د زړه د اخلاصه يقين ساتئ! که په يوه خبره باندې مونږه پوهيږو نو مونږ له د الله پاک شکر ادا کول پکار دي، که مونږ پرې نه پوهيږو نو زمونږه پوهه کمه ده، د الله او د رسول ﷺ فرمان زمونږ د عقل نه ډير لوي دے، هغه اومنئ!

1... مسالك الحنفيا، صفحه: 12، 13، ملخصاً.

چراغِ راه ہے منزل نہیں ہے

گزر جا عقل سے آگے کہ یہ نور

اللہ پاک دې مونږ ته توفيق راعطا کړي، پۀ ايمان باندې مو دې استقامت نصيب کړي، د اوسني وخت د فتنو نه نجات حاصل شي، کاش چې مونږ پۀ خپل ايمان سلامت وړلو کښې کامياب شو-

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

پۀ 12 دیني کارونو کښې یو دیني کار: هفته واره رساله مطالعه

خورو او محترم اسلامي ورونو! د الله پاک د ویرې حاصلولو، د نیکو نه د ډک ژوند تیرولو، د الله پاک د عبادت او د نیک اعمال د جذبې حاصلولو د پاره د عاشقان رسول د دیني تحریک دعوت اسلامي دیني ماحول سره خپل تړون مضبوط ساتئ! پۀ 12 دیني کارونو کښې هم ښه پوره برخه واخلي! **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** د دنیا او آخرت بے شمیره خپرونه به درنصیب شي- پۀ 12 دیني کارونو کښې یو دیني کار: **هفته واره رساله مطالعه** هم ده-

❁ **د خور آقا و مولا، مکي مدني مصطفی** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **فرمان مبارک دے:** أَلْعَلِمُ بِالتَّعَلُّمِ عِلْمٌ د زده کولو سره راخي- ❁⁽¹⁾ د اوسني وخت پۀ بدو کښې یوه بدې دا هم ده چې خلق د عِلْمِ دین نه لرې وځي ❁ د دیني کتابونو د لوستلو شوق د نشت برابر دے ❁ محکښینو خلقو به دیني کتابونه ډیر خوښول ❁ شپه او ورځ به یې کتابونه لوستل ❁ لَهَذَا د هغوئې سره به دیني معلومات هم ډیر وو او ❁ ژوند به یې هم پاک وو-

❁ **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** ❁ د عاشقان رسول دیني تحریک دعوت اسلامي کور کور ته د عِلْمِ دین رڼا

1... بخاری، صفحه: 90، حدیث: 67-

رسوي ❀ د دعوتِ اسلامي د باني شيخ طريقت امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ خاصيت دا دے چې هغوئي پخپله هم د علم دين سره ډير شوق لري او عاشقانِ رسول ته هم د ديني کتابونو د لوستلو د شوق ترغيب ورکوي ❀ هغوئي د هر خالي پۀ ورځ د يوې ديني رسالې د لوستلو فرمائي ❀ مختصره شان رساله وي ❀ پۀ يو څو منټو کښې لوستلے کيږي۔

❀ **تاسو يې هم لولئ! اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيم!** ډيره فائده به مو کيږي ❀ ديني معلومات به مو زياتيږي ❀ د علم دين د زده کولو ثواب به درته ميلاويږي ❀ د ديني کتاب د لوستلو سره دماغ هم ښه کيږي ❀ نظر تيزيږي ❀ حکمت نصيب کيږي ❀ سوچ پاکيږي او ❀ پۀ ژوند کښې ښکلا راځي ❀ د جديد سائنسي تحقيقاتو مطابق د کتاب لوستلو سره د دماغي بيمارو نه حفاظت کيږي۔

هره هفته پۀ پابندۍ سره د **هفته وارې رسالې** د لوستلو نيټ وکړئ! شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ او جانشين امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ **هفته واره رساله** لوستونکو ته مختلفې دُعاگانې هم کوي، مونږ چې **هفته واره رساله** اولولو نو څۀ پته لگي چې د الله پاک د نيك بنده، ولي کامل د خُلي نه وتلې دُعا زمونږ پۀ حق کښې قبوله شي او دُنيا او آخرت مو ښه شي۔ راځئ د ترغيب د پاره درته يو مَدني سپرلے بيانوم۔

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د سترگو د حفاظت ذهن يې جوړ شو

د حيدر آباد (پاکستان) د يو اسلامي ورور څۀ داسې بيان دے چې غالباً د کال 2004ء خبره ده چې د حيدر آباد نه مې لاهور ته سفر نصيب شو۔ د سفر پۀ وخت پۀ ترين کښې د يو ځلي سره ملاقات وشو چا چې به مسافرو له تکيه گانې او څادرې پۀ کرايه ورکولې، ما پۀ هغۀ باندې انفرادي کوشش وکړو او د امير اهل سنت مولانا محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ رساله **امر د پسندي کی تباہ کارياں** مې ورله پۀ تحفه ورکړه۔

تقريباً يوه مياشت پس چې کله بيا حيدر آباد ته تلم نو پۀ روهرې سټيشن مې هم هغه
 ځلمه بيا وليدو- هغه راوراندې شو او ډير پۀ بڼه انداز کښې يې ملاقات وکړو، پۀ زوره
 يې پۀ ترين کښې جوړ کړه شوي کينټين ته بوتلم- هلته هغه ما له چائے راورله او
 اوئې وئيل: تاسو چې ما له کومه رساله راکړې وه، پۀ خدائے مې دې قسم وي چې د
 هغې د لوستو سره ما له ژړا راغله او اوس چې هم دا رساله لولم نو زما د سترگو نه
 اوبښکې بهيرې- پۀ ترين کښې د نظر حفاظت ډير گران دے- خو د رسالې لوستو نه پس
 زه کوشش کووم چې زما نظر پۀ يو غير محرم باندې پرې نه وځي-

نه چھوٹے کبھی بھی خدايی ماحول

جسے خیر سے مل گیا دینی ماحول

ترا شکر مولایا دینی ماحول

یقیناً مقدر کا وہ ہے سکندر

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د معرفت القرآن موبائل ایپلی کیشن تعارف

خوږو او محترم اسلامي ورونو! د عاشقان رسول د ديني تحریک دعوت اسلامي آي تي
 ډيپارټمنټ يو ډير ښکلے موبائل ایپلی کیشن پۀ نوم د **معرفت القرآن** جاري کړے دے-
 تاسو د دې ایپلی کیشن پۀ ذریعہ * د قرآن پاک لفظي او با محاوره ترجمه لوستلے شی
 * پۀ دې ایپلی کیشن کښې د آیتونو عنوانات هم ورکړے شوي دي، د کومو پۀ مدد چې
 د خپلې خوښې د موضوع مطابق قرآني آیتونه کتلے او لټولے شی- خصوصاً مبلغ اسلامي
 ورونه د دې آپشن نه ډير مدد اخستے شي * پۀ دې ایپلی کیشن کښې سرچ آپشن هم
 موجود دے، د کوم پۀ مدد چې د آیتونو پۀ لټولو کښې اساني پیدا کیري * د موضوعاتو د
 پن پوائنټ کولو آپشن هم ورکړے شوے دے- تاسو هم دا ایپلی کیشن انسټال کړئ! پخپله
 ترینه هم فائده واخلی او نورو له هم د دې ترغیب ورکړئ!

يو خو ضروري اعلانات

❁ د هر اتوار په شپه امير اہلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ اَعْلِيَّهٖ پۀ مدني چينل باندې لايو ہفتہ وارہ مدني مذاکرہ فرمائي، د راروان اتوار په شپه به هُم پۀ مدني چينل باندې د ماسخوتن د نمانخہ نه پس (تقريباً 8:30 بجے) **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ الْكَرِيْمُ!** ہفتہ وارہ مدني مذاکرہ کيږي، پۀ دې کنيې به شيخ طريقت، امير اہلسنت مولانا محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ اَعْلِيَّهٖ د سوالونو جوابونه هُم ورکوي. ټول ذمہ داران او عاشقانِ رسول پۀ دې مدني مذاکرہ کنيې پخپله هُم شرکت وکړئ او نورو ته هُم دعوت ورکړئ ❁ شيخ طريقت، امير اہلسنت هرہ ہفتہ د يوې ديني رسالے د لوستلو [يا اوريدلو] ترغيب هُم ارشاد فرمائي، راروانہ مدني مذاکرہ کنيې به ”د علم دين پۀ بارہ کنيې سوال جواب“ رسالے اعلان کيږي. دا رسالہ پخپله هُم ولولئ او نورو ته هُم ترغيب ورکړئ او خوک چي سوشل ميډيا واتس ايپ وغيرہ استعمالوي د رضائے الہي اور ثواب کټلو د پارہ دا رسالہ نورو سرہ هُم شئير (Share) کړئ!

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ عَلَي مُحَمَّد

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! د بيان پۀ اخرہ کنيې د سنتو فضيلت او د ژوند د يو خو ادابو بيانولو سعادت حاصلووم۔ تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللّٰهُ عَلَيِّهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيلي دي: **مَنْ أَحَبَّ سُنَّتِي فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ** چا چې زما د سنتو سرہ محبت وکړو هغه زما سرہ محبت وکړو او چا چې زما سرہ محبت وکړو هغه به پۀ جنت کنيې زما سرہ وي۔⁽¹⁾

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینہ تیری سنت کا مدینہ بنے آقا!

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ عَلَي مُحَمَّد

د اوده كيدو او راپاڅيدو سنت او آداب

د آخري نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارك دے: كوم كس چې د مازديگر نه پس اوده شي او د هغه عقل لارو نو هغه دې خپل ځان ملامته كوي- (1)

اے د خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عاشقانو! د اوده كيدو نه مخكښې بستره ښه وڅنډئ كه ضرر رسوونكې خيز وغيره وي نو چې لري شي ❀ د اوده كيدو نه مخكښې دا دعا ولولئ **اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أُمُوتُ وَ أَحْيَا**- ترجمه: يا الله پاكه! زه ستا د نوم سره مرم او ژوندے كيرم (يعني اوده كيرم او رپاڅم) ❀ د ورځې په ورومښي حصه كښې اوده كيدل يا د ماښام او ماسخوتن په مينځ كښې اوده كيدل مكروه دي- ❀ په ماسپښين كښې قيلوله (يعني لږ وخت سملاستل) مستحب دي ❀ په اوده كيدو كښې مستحب دا دي چې په اوداسه كښې اوده شي د لږ وخت د پاره په نبي اړخ او نبي لاس د مخ لاندې كيردې او مخ په قبله اوده شي بيا د هغې نه پس په گڅ (يعني كين) اړخ ❀ د اوده كيدو په وخت قبر كښې ملاسته ياده كړئ چې هلته به يواځې سملاستل وي، د خپلو عملونو نه علاوه بل هيڅ خيز راسره نه وي ❀ د سملاستو په وخت د الله پاك په ياد كښې مشغول اوسيرئ، تهليل و تسبيح و تحميد لولئ (يعني د **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ، او أَحْمَدُ لِلَّهِ** ورد كوي) تر دې چې اوده شي، چې په كوم حالت كښې انسان اوده شي په هغې پاڅيري او په كوم حالت چې مړ كيري د قيامت په ورځ به په هغه حالت كښې راپاڅيري ❀ د راپاڅيدو نه پس دا دُعا لولئ: **أَلْحَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ الشُّوْرُ**، ترجمه: ټول تعريفونه الله پاك لره دي چا چې مونږ د وژلو نه پس راژوندي كړو او هم د هغه په لور واپس گرځيدل دي ❀ كله چې د هلك او جيني عمر لس كاله شي نو دوئي بيل بيل سملول پكار دي بلكه د دومره

1... مسند ابى يعلى، جلد: 4، صفحه: 121، حديث: 4915-

عمر هلک دې د دومره عمر هلکانو (يعنې د خپل همزولو هلکانو) يا د دوئي نه د غټو سپرو سره هم نه سملي ❀ هلک چې کله د شهوت حد ته اورسي نو هغه د سپري په حکم کښې دے ❀ کله چې د خوب نه رابيدار شئ نو مسواک کوئ ❀ د شپې چې کله راپاڅئ نو تهجد ادا کوئ دا ډير لوئي سعادت دے۔ د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: ”د فرضو نه پس افضل نمونځ د شپې نمونځ دے۔“ (1)

میں سوجاؤں یا مصطفیٰ کہتے کہتے | کھلے آنکھ صلی علی کہتے کہتے

د مختلفو سنتو زده کولو د پاره د مکتبة المدینه د بهار شریعت جلد: 3 نه حصه نمبر 16 او د شیخ طریقت، امیر اهل سنت علامه مولانا ابو بلال محمد الیاس عطار قادري رضوي دَامَتْ بَرَکَاتُهُمْ الْعَالِيَه د 91 صفحو رساله 550 سنتیں اور آداب واخلی او اوئي لولی! د سنتو زده کولو یوه بهترینه ذریعه د دعوتِ اسلامي په مدني قافلو کښې د عاشقانِ رسول سره د سنتو ډک سفر کول هم دے۔

در کرم کے کھلیں، قافلے میں چلو | مانگو آکر دُعا پاؤ گے مدعا
پاؤ گے راحتیں قافلے میں چلو | ہے نبی کی نظر، قافلے والوں پر

الله پاک دې مونږ ته د عمل کولو توفیق راعطا کړي۔

أَمِينَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ۔

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

1... مسلم، كتاب الصيام، باب: فَضْلِ صَوْمِ الْمُحْرَمِ، صفحه: 424، حديث: 1163۔

د دعوتِ اسلامي هفته واره د سُنّتو ډکه اجتماع کښې

لوستلو والا (6) دُرودِ پاك او (2) دُعاگانې

﴿1﴾ د شَبِ جُمعې [يعني د جُمعې د شپې] دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَا لِنَبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگانو فرمائيلي دي چې څوك هره شَبِ جُمعه (يعني د جُمعې او زيارت مينځنۍ شپه باندې) دا دُرود شريف پابندئ سره كم از كم يو ځل لُولي [هغه به] د مرگ په وخت كښې د سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ديدار كوي او قَبْر كښې د داخليدو وخت كښې هم، تردې چې سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه قَبْر كښې د خپل رَحمت نه ډكولو لاسو باندې كوزوي.¹ راځئ چې مونږه هم په شريكه دا دُرود او وائيو.

﴿2﴾ ټول گناهونه مُعاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدِنَا اَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روايت دے چې تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيلي دي: څوك چې دا دُرودِ پاك لُولي كه ولاړ وونو كښي ناستلو نه مخكښې او كه ناست وونو اوريدلو نه مخكښې به د هغه گناهونه مُعاف كړے شي. راځئ چې مونږه هم په شريكه دا دُرود او وائيو.

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 55 املخصاً

﴿3﴾ د رحمت اویا دروازي:

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوك چې دا دُرُودِ پاك لولي په هغه به د رحمت اویا دروازي بیرته کړه شي.¹ راځئ چې دا دُرُودِ هُم په شریکه اوواښو.

﴿4﴾ د شپږ لاکه دُرُودِ شریف ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت اَحْمَد صَاوِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د بَعْضُو بزرگانو نه نقل کوي: دا دُرُودِ شریف یو ځل لوستلو باندې د شپږ لاکو دُرُودِ شریف لوستلو ثواب حاصلیږي.² راځئ چې په شریکه ئې اوواښو.

﴿5﴾ قُرْبِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

یوه ورځ یو کس راغلو نو حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هغه د خپل ځان او صَدِيقِ اکبر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تر مینځه کښینولو، په دې باندې صَحَابَةُ کرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ حیران شول چې دا خوک دې مرتبه [یعني اوچتې مرتبې والا] دے! چې کله هغه لارو نو سرکار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائیل: دے چې کله په ما باندې دُرُودِ پاك لولي نو داسې ئې لولي.³ راځئ چې مونږه ئې هُم په شریکه اوواښو.

1... القول البديع، الباب الثاني، ص ۲۷۷

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص ۱۳۹

3... القول البديع، الباب الاول، ص ۱۳۵

﴿6﴾ دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د شفيح اُمتِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ مُعَظَّم دے: خوك چې داسې دُرود شريف اولوي، د هغه د پاره زما شفاعت واجب شي.¹ راځئ چې دا دُرود هُم په شريكه اوواښو.

﴿1﴾ د يوزر ورځو نيكي:

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه روايت دے چې سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيلي دي: د دې د لوستونكي د پاره فرښتي يوزر ورځو پورې نيكي ليكي.² راځئ چې مونږه ئي هُم په شريكه اوواښو.

﴿2﴾ داسې ده لکه شبِ قدر ئي چې حاصل کړو

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چې دا دُعا درې ځله اولوستله نو لکه هغه چې شبِ قدر حاصل کړو.³ راځئ چې مونږه هُم دا دُعا په شريكه اوواښو.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

1... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر والدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰

2... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، ۲۵۳/۱۰، حديث: ۱۷۳۰۵

3... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۳۴۱۵